Siv berättar för Sigbritt

Jag heter Siv Persson och mina föräldrar hette Johan och Hulda Mårtensson. Vi bodde i fjärde huset från Skateholmsvägen på Brunsbovägen. Vårt hus hade från början varit ett stathus med två lägenheter. När min far hade köpt huset, hjälpte min farfar honom att välta en vägg så vi fick större kök. I den del av huset som då blev över, hade Knut Pettersson sin cykelverkstad. Han och hans kompis cyklade på höga enhjulingar och uppträdde bl.a. på Granhyddan.

Min far arbetade på Vägkassan (senare Vägförvaltningen).
Mina syskon hette Kurt, Axel, Allan, sen kom jag, född 1930, sist kom Valter och Marianne.

Jag gick i småskolan i Tullstorp för Anna Larsson, mellanskolan för Elisabeth Berglund och storskolan för Algot Sommenius.

Andra världskriget, som pågick 1939-1945, påverkade oss mycket. Vi barn var rädda men förstod inte riktigt vilka fasor det innebar. På den tiden fanns ju ingen TV! Vi läste i tidningen som vi delade med grannen.

Det var ransonering på allt. Vi odlade grönsaker och rotfrukter och hade höns, kaniner och gris. Grisköttet saltades eller konserverades, Då tillagades allt och lades in i burkar (se konseveringsboken av Elna Persson, Brunsbo).

Det var också en spännande tid för oss barn. Där Ingvarssons maskinhall nu finns, låg då baracker för soldaterna och även Hemvärnets frivilliga. Brunsbo ägdes då av Jöns Sträng.
Soldaterna åt på Ängslätt. De marscherade dit med byns pågar bakefter. Pågarna hade trägevär på axeln. Befälen åt i Ivar Nilssons föräldrars hus, senare Gösta Mårtenssons hus (3:e huset från Skateholmsvägen). Befälen hade mycket finare kosthållning än manskapet.

När soldaterna hade fritid tog soldaterna, som kunde spela, fram sina instrument t.ex. dragspel eller fiol. Några sjöng, speciellt Lili Marlen var populär.
Ibland var det dans på vår väg. Det var en dans som kallades Pallas Gley. Den dansades i speciella turer där de dansande höll i armkrok. Vuxna och barn dansade tillsammans till sin sång.

Mitt första jobb, medan jag gick och läste, var hos handlare Persson i Österrike. Jag diskade och hjälpte till med lite av varje t.ex. på lagret.
När jag blivit konfirmerad, började jag arbeta med att passa Inger och Lars-Åke Petrici som mist sin mor. Lars-Åke var mest ute hos drängarna men Inger var bara ett år. Jag var där tills Inger fyllt två år. Min mor var under årens lopp ofta hos Petricis och hjälpte till i hushållet.

Därefter arbetade jag två år hos handlare Håkansson i V.Vemmenhög. Jag jobbade i köket och i affären och fick springa som en skållad råtta för att kunna vara överallt. Där bodde jag i deras vardagsrum.
Sedan fick jag jobb på Handelsföreningen i St, Beddinge. Ingrid Jönsson, som alltid kallades fröken Jönsson var föreståndare. Folk fick kvitto när de handlade för att sen få återbäring. Ägg lämnades också in som delbetalning.

Jag gifte mig 21 år gammal och flyttade från St. Beddinge till Hassle-Bösarp.

Av Sigbritt Papp, som talade med Siv 2021 i Skurup